

**PAŃSTWOWA
KOMISJA WYBORCZA**

ZPOW.6146.47.2024

**UCHWAŁA NR 155/2024
PAŃSTWOWEJ KOMISJI WYBORCZEJ**

z dnia 13 marca 2024 r.

w sprawie skargi na postanowienie Komisarza Wyborczego w Warszawie II

Państwowa Komisja Wyborcza, na podstawie art. 432 § 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2408), po rozpatrzeniu skargi wniesionej przez pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego Wyborców „Bezpartyjni Góra Kalwaria” na postanowienie nr 574/2024 Komisarza Wyborczego w Warszawie II z dnia 11 marca 2024 w sprawie odwołania Komitetu Wyborczego Wyborców „Bezpartyjni Góra Kalwaria” w wyborach organów jednostek samorządu terytorialnego zarządzonych na dzień 7 kwietnia 2024 r.

postanawia

oddalić skargę.

Uzasadnienie

W dniu 13 marca 2024 r. wpłynęła do Państwowej Komisji Wyborczej skarga wniesiona przez pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego Wyborców „Bezpartyjni Góra Kalwaria” na postanowienie nr 574/2024 Komisarza Wyborczego w Warszawie II z dnia 11 marca 2024 r. w sprawie odwołania Komitetu Wyborczego Wyborców „Bezpartyjni Góra Kalwaria” w wyborach organów jednostek samorządu terytorialnego zarządzonych na dzień 7 kwietnia 2024 r. Skarga wpłynęła w ustawowym terminie.

Skarżący:

1) zarzuca naruszenie:

- a) art. 8 § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez niezastosowanie tych przepisów oraz podjęcie działań godzących w zasadę zaufania obywateli

do organów władzy publicznej i odstąpienie od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym,

- b) art. 430 § 1 i 2 Kodeksu wyborczego poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że w niniejszej sprawie wada w postaci niepełnego adresu zamieszkania stanowi niez uzyskanie wymaganego poparcia wyborców i w konsekwencji stwierdzenia przez Miejską Komisję Wyborczą w Górze Kalwarii, że usunięcie wskazanych wad zgłoszenia nie jest możliwe w terminie ustalonym dla dokonywania zgłoszeń, podczas gdy w ocenie skarżącego niewątpliwym jest, że Komitet Wyborczy Wyborców „Bezpartyjni Góra Kalwaria” uzyskał poparcie osób, które nie wskazały pełnego adresu,
 - c) art. 431 § 1 Kodeksu wyborczego przez jego niezastosowanie polegające na niestwierdzeniu, że wady w postaci niepełnego adresu stanowią inne wady zgłoszenia aniżeli, te, o których mowa w art. 430 Kodeksu wyborczego i w konsekwencji niewezwaniu Komitetu Wyborczego Wyborców „Bezpartyjni Góra Kalwaria” do usunięcia wad w terminie 2 dni;
- 2) wskazał, że w przypadku uznania przez Państwową Komisję Wyborczą za niezasadne zarzutów wskazanych powyżej, zarzuca naruszenie:
- a) art. 97 § 2 Kodeksu wyborczego poprzez niewezwanie *„do usunięcia wad zawiadomienia w odpowiednim terminie i tym samym uniemożliwienie przeprowadzenia postępowania naprawczego”*,
 - b) art. 430 § 2 Kodeksu wyborczego poprzez jego niewłaściwe zastosowanie tj.:
 - niesprawdzenie na podstawie dostępnych urzędowo dokumentów oraz wyjaśnień wyborców czy zgłoszenie uzyskało wymagane w myśl art. 427 Kodeksu wyborczego poparcie wyborców,
 - uznanie, że usunięcie wskazanych wad zgłoszenia nie jest możliwe w terminie ustalonym dla dokonywania zgłoszeń, podczas gdy zgłoszenie listy kandydatów nastąpiło w dniu 1 marca 2024 r., a Miejska Komisja Wyborcza w Górze Kalwarii miała możliwość *„zgodnie z art. 97 § 2 KW wezwać do usunięcia wad zawiadomienia w odpowiednim terminie”*;
- 3) wniósł o uchylenie postanowienia nr 574/2024 Komisarza Wyborczego w Warszawie II oraz uchwały Miejskiej Komisji Wyborczej w Górze Kalwarii z dnia 5 marca 2024 r. w sprawie odmowy rejestracji zgłoszenia listy kandydatów na radnych komitetu wyborczego pod nazwą Komitet Wyborczy Wyborców

„Bezpartyjni Góra Kalwaria” w okręgu wyborczym nr 3 i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie

- 4) podjęcie rozstrzygnięcia poprzez wyznaczenie terminu umożliwiającego ponowne złożenie „zgłoszenia listy kandydatów na radnych” wraz ze wskazaniem, które osoby nie wskazały pełnego adresu zamieszkania oraz w których przypadkach wskazały został inny adres.

Państwowa Komisja Wyborcza zważyła, co następuje.

Zarzuty wskazane w skardze są bezzasadne. Państwowa Komisja Wyborcza nie ma podstaw do kwestionowania postanowienia nr 574/2024 Komisarza Wyborczego w Warszawie II.

Procedura wyborcza, w tym m.in. kwestie związane z trybem odwoławczo-skargowym dotyczącym odmowy rejestracji list kandydatów na radnych, jest całościowo uregulowana w Kodeksie wyborczym. Dlatego też w procedurze wyborczej nie mają zastosowania przepisy innych procedur, w tym np. Kodeksu postępowania administracyjnego, na przepisy którego m.in. powołuje się skarżący. Przyjęcie odmiennej interpretacji mogłoby sparaliżować proces wyborczy, z uwagi na brak możliwości wykonania kolejnej ustawowej czynności wyborczej w związku z niezakończoną wcześniejszą czynnością.

Państwowa Komisja Wyborcza odnosząc się do zarzutu dotyczącego sprawdzania wykazu podpisów oraz kwestionowania przez Miejską Komisję Wyborczą w Górze Kalwarii i Komisarza Wyborczego w Warszawie II nieprawidłowych lub niepełnych danych (np. nieprawidłowego, w tym niepełnego, adresu zamieszkania, nieprawidłowego albo niepełnego wskazania imienia i nazwiska), stwierdza, że od wielu lat przyjmuje, że obowiązek wskazania prawidłowo wszystkich danych w wykazie wynika wprost z art. 427 § 3 Kodeksu wyborczego. Zgodnie z tym przepisem wyborca udzielający poparcia liście składa podpis obok czytelnie wpisanego jego nazwiska i imienia, adresu zamieszkania, numeru ewidencyjnego PESEL oraz daty udzielenia poparcia. Zatem to nie organy wyborcze, lecz ustawodawca wprost przesądził o konieczności czytelnego wskazania wszystkich wymienionych wyżej danych (poza własnoręcznym podpisem) w wykazie osób udzielających poparcia m.in. dla zgłoszenia listy kandydatów na radnych. Zasady dotyczące prawidłowego podania wszystkich danych w wykazie podpisów obywateli udzielających poparcia dla zgłoszenia listy kandydatów (kandydata) są od wielu lat takie same we wszystkich wyborach. Ścisłe spełnienie ustawowych warunków przez udzielającego poparcia jest niezbędne, gdyż niedotrzymanie chociażby jednego z nich powoduje, że ustawowy wymóg nie jest spełniony.

Państwowa Komisja Wyborcza zaznacza, że prawidłowe wskazanie m.in. adresu zamieszkania ma na celu nie tylko umożliwienie sprawdzenia posiadania prawa wybierania przez daną osobę, lecz także, co jest równie istotne, uwiarygodnienie, że podpis złożyła faktycznie osoba wskazana w wykazie, gdyż osoby składające podpisy znają swój adres zamieszkania.

Przyjęcie takiej interpretacji jest zgodne z dotychczasową, wieloletnią praktyką weryfikacji podpisów przez organy wyborcze, a także wytycznymi Państwowej Komisji Wyborczej. Z uwagi na powyższe, kryterium podania wszystkich danych określonych w ustawie stosowane jest w trakcie sprawdzania przez organy wyborcze wszystkich wykazów, w tym także dotyczących poparcia dla inicjatywy przeprowadzenia referendum lokalnego.

Stanowisko to potwierdza ugruntowane stanowisko w tej sprawie zaprezentowane w licznych i ukształtowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego w tym zakresie. Praktykowany od lat sposób sprawdzania podpisów poparcia był bowiem wielokrotnie aprobowany przez Sąd Najwyższy. Przykładowo w postanowieniu z dnia 12 września 2019 r. sygn. akt I NSW 72/19 Sąd Najwyższy słusznie wskazał, że nie można podzielić poglądu wnoszącego odwołanie, iż alternatywne źródło pozyskania adresu wyborcy może stanowić „urzędowy rejestr mieszkańców”, gdyż właśnie rejestr wyborców sporządzany jest w oparciu o rejestr mieszkańców, a także rejestr zamieszkania cudzoziemców. Istotne jest także uzasadnienie Sądu Najwyższego postanowienia z dnia 13 września 2019 r. sygn. akt 75/19, w którym stwierdzono m.in., że *„Dodatkowo, Sąd Najwyższy zauważa, że wskazana argumentacja dotycząca dyskryminacji osób niepełnosprawnych lub w podeszłym wieku, które mogą mieć trudności z czytelnym pisanem, jest wysoce nietrafna. Z treści przepisu art. 209 § 2 k.wyb. wyraźnie bowiem wynika, że wyborca chcący poprzeć określoną listę kandydatów musi jedynie własnoręcznie złożyć pod nią podpis. Kodeks wyborczy nie nakłada zatem takiego obowiązku na wyborcę w zakresie samodzielnego i własnoręcznego zamieszczania innych danych koniecznych dla skutecznego poparcia listy kandydatów.”* Analogicznie w postanowieniu z dnia 13 września 2019 r. sygn. akt 75/19 Sąd Najwyższy wskazał, że *„Analizując rozpatrywaną skargę pełnomocnika Sąd Najwyższy nie dopatrzył się wskazywanego w pkt II tiret czwarte zarzutu nierzetelności i braku obiektywizmu w ocenie prawidłowości złożonych list. Podnosząc hipotetyczne powody nieczytelności zapisów na listach, Skarżący odwołał się nawet do art. 21 ust. 1 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (sic!) i wskazał na możliwość zaistnienia sytuacji, gdy osoby składające podpisy mogły być niepełnosprawne lub w podeszłym wieku, przez co działanie komisji nosiło znamiona dyskryminacji takich osób.m.in. Odnosząc się*

do tego zarzutu stwierdzić należy, po pierwsze, że Skarżący mając dostęp do tych list, nie wskazał ani jednego konkretnego takiego przypadku. Po drugie, składany na liście podpis nie musiał spełniać wymogu czytelności i z powodu braku takiej czytelności żaden podpis nie został zdyskwalifikowany. Wymóg czytelności musiał być natomiast spełniony w odniesieniu do innych danych identyfikujących osobę udzielającą poparcia, tj. imienia i nazwiska, adresu zamieszkania i numeru PESEL, tyle tylko, że dane te mogła zamieścić osoba prowadząca zbiórkę podpisów.” W postanowieniu z dnia 13 września 2019 r. sygn. akt 73/19 Sąd Najwyższy wskazał, że „Także kolejny zarzut dotyczący dyskryminacji osób niepełnosprawnych lub w podeszłym wieku, które mogą mieć trudności z czytelnym pisanem, jest nietrafny. Nie można uznać za dyskryminację egzekwowanie wymogów formalnych wynikających z przepisów prawa. Z treści przepisu art. 209 § 2 KW wyraźnie bowiem wynika, że wyborca chcący poprzeć określoną listę kandydatów musi jedynie własnoręcznie złożyć pod nią podpis. Kodeks wyborczy nie nakłada zatem takiego obowiązku na wyborcę w zakresie samodzielnego i własnoręcznego zamieszczania innych danych koniecznych dla skutecznego poparcia listy kandydatów. Wystarczy więc, że osoby które mają problemy z czytelnym pisanem (w podeszłym wieku, schorowane) złożą podpis własnoręcznie.” Państwowa Komisja Wyborcza zauważyła również, że jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 15 września 2023 r. sygn. akt 26/23 „Z przepisów prawa nie wynika obowiązek omawiania powodów zakwestionowania poszczególnych podpisów, a także omawiania sposobu i trybu ich weryfikacji oraz brzmienia i znaczenia obowiązujących przepisów w tym zakresie”, a także, iż „Przyjęcie odmiennej interpretacji, tj. umożliwienie w rzeczywistości poprawienia danych w wykazie poprzez np. uzupełnienie nieczytelnego imienia i nazwiska, wpisanie lub poprawienie błędnie podanego numeru PESEL albo uzupełnienie adresu, byłoby sprzeczne z regulacją, o której mowa w art. 265 § 3 Kodeksu. Takie same zasady stosowane są wobec wszystkich komitetów wyborczych uczestniczących w wyborach. Dlatego też zarzuty w tym zakresie są bezzasadne.”

Zbieżne stanowisko ze stanowiskiem organów wyborczych prezentują również sądy administracyjne w przypadku kwestii sporządzania wykazu mieszkańców uprawnionych do wybierania organu stanowiącego danej jednostki samorządu terytorialnego, którzy chcą poprzeć inicjatywę przeprowadzenia referendum lokalnego, a w szczególności ustalenia, czy spełnione zostały wszystkie ustawowe wymagania, w tym m. in. w:

- 1) uchwale Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 grudnia 2017 r. II OPS 2/17 ONSAiWSA 2018/2/20, w którym wskazano m.in., że „Analiza normatywna

postanowień art. 14 ust. 4 u.r.l. prowadzi do wniosku, że ustawodawca, w procedurze realizacji uprawnienia do poparcia wniosku o przeprowadzenie referendum, przewidział, że wszystkie określone w tym przepisie dane osobowe powinny być jasno i czytelnie podane, ponieważ służą do identyfikacji osób popierających wnioski i ułatwiają weryfikację tego poparcia.” (...);

- 2) wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 21 sierpnia 2012 r. sygn. akt II OSK 1629/12, w którym wskazano, że *„Naczelny Sąd Administracyjny aprobuje stanowisko organu, że inicjator referendum nie zebrał wymaganej przez przepisy ustawy o referendum lokalnym, a określonej w analizowanym przypadku na liczbę 1083 obywateli podpisów poparcia. W świetle powołanego już wyżej przepisu art. 14 ust. 4 ustawy mieszkaniac jednostki samorządu terytorialnego popierający wniosek o przeprowadzenie referendum podaje na karcie nazwisko, imię, adres zamieszkania i numer ewidencyjny PESEL. Dane te potwierdza własnoręcznym podpisem. Wszystkie określone w powołanym przepisie dane osobowe są istotne, dlatego muszą być kompletne, ponieważ służą do identyfikacji osób popierających wnioski i ułatwiają weryfikację tego poparcia.”;*
- 3) wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 9 lutego 2009 r. sygn. akt. III SA/Kr 101/09, w którym wskazano, m. in., że *„dla uznania prawidłowego poparcia udzielonego inicjatorom referendum koniecznym jest właściwe wpisanie następujących danych osobowych: nazwiska, imienia, adresu zamieszkania (miejscowości, nazwy ulicy, numeru domu lub lokalu), numeru PESEL oraz dodatkowo złożenie podpisu przez tą osobę. Brak któregośkolwiek z tych danych oznacza, że taka osoba nie udzieliła prawidłowego poparcia.”;*
- 4) wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 lutego 2014 r. sygn. akt. II SA/Wa 2309/13, w którym wskazano, że *„Odnosząc się do zarzutów skargi należy podkreślić, iż stosownie do art. 14 ust. 4 ustawy mieszkaniac jednostki samorządu terytorialnego popierający wniosek o przeprowadzenie referendum podaje na karcie nazwisko, imię, adres zamieszkania i numer ewidencyjny PESEL. Dane te potwierdza własnoręcznym podpisem. Z powyższego przepisu wynika, że ustawa określa w sposób precyzyjny, jakie dane winny znaleźć się na karcie poparcia. Wszystkie dane osobowe określone w przytoczonym przepisie są istotne i stąd też muszą być kompletne, gdyż służą identyfikacji osób popierających wnioski i ułatwiają weryfikację udzielonego poparcia. Podpis i dane osobowe pozostają ze sobą ściśle powiązane i nie istnieją samodzielnie. Łącznie zaś, pełnią rolę identyfikatora*

osoby, która opowiedziała się za przeprowadzeniem referendum. Z tej przyczyny można uznać za prawidłowy jedynie podpis, któremu towarzyszą dane określone przepisem art. 14 ust. 4 ustawy. W tej materii Sąd przyjmuje stanowisko prezentowane przez doktrynę i orzecznictwo (por. K. W. Czaplicki, B. Dauter, A. Kisielewicz, F. Rymarz – Ustawa o referendum lokalnym. Komentarz. Warszawa 2007; wyrok WSA w Warszawie z dnia 18 listopada 2011 r. sygn. akt 2327/11; wyrok NSA z dnia 20 marca 2012 r., sygn. akt II OSK 281/12; wyrok NSA z dnia 13 września 2006 r., sygn. akt II OSK 1044/06.”.

Dlatego też Państwowa Komisja Wyborcza zaznacza, że dla skutecznego udzielenia poparcia m.in. dla zgłoszenia listy kandydatów na radnych, konieczne jest wskazanie czytelnie wszystkich danych, o których mowa w art. 427 § 3 Kodeksu wyborczego.

Mając powyższe na uwadze Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza, że bezzasadne są wszystkie zarzuty dotyczące sposobu sprawdzania podpisów oraz sugestie skarżącego, że zarówno terytorialna komisja wyborcza, jak też Komisarz Wyborczy w Warszawie II powinni we własnym zakresie ustalać dane wyborców na podstawie częściowo podanych prawidłowych danych. Tego rodzaju działanie byłoby sprzeczne z powołanym wyżej art. 427 § 3 Kodeksu wyborczego.

Państwowa Komisja Wyborcza zaznacza, że wyjaśnienia wyborców, o których mowa w art. 430 § 1 Kodeksu wyborczego mogłyby ewentualnie dotyczyć jedynie potwierdzenia, czy dany wyborca udzielał poparcia (np. w razie podejrzenia sfałszowania podpisu tego wyborcy, tj. wpisania danych osoby bez jej wiedzy), a nie na uzupełnianiu nieprawidłowo podanych w wykazie danych. Przyjęcie odmiennej interpretacji, tj. umożliwienie w rzeczywistości poprawienia danych w wykazie przez np. uzupełnienie nieczytelnego imienia i nazwiska, wpisanie lub poprawienie błędnie podanego numeru PESEL albo uzupełnienie adresu, przez złożenie oświadczenia wyborcy w tym zakresie, byłoby sprzeczne z regulacjami, o których mowa w art. 427 § 3 i 4, 428 § 1 oraz 430 § 2 Kodeksu wyborczego. Dlatego też organy wyborcze nie są uprawnione do uwzględniania np. oświadczeń wyborców, które w rzeczywistości stanowiłyby usunięcie wad podpisów po terminie na dokonanie zgłoszeń. Takie same zasady stosowane są wobec wszystkich komitetów wyborczych uczestniczących w wyborach. Dlatego też zarzuty w tym zakresie są bezzasadne. Gdyby racjonalny ustawodawca miał inne intencje nie wskazałby wprost w Kodeksie wyborczym obowiązku czytelnego podania enumeratywnie wymienionych danych osobowych.

Państwowa Komisja Wyborcza zauważa, że Informacja o zasadach i sposobie zgłaszania list kandydatów na radnych w wyborach do rad gmin (rad miejskich, rad miast) w gminach liczących powyżej 20 000 mieszkańców zarządzonych na dzień 7 kwietnia 2024 r. dostępna jest na stronie internetowej Państwowej Komisji Wyborczej od dnia 29 stycznia 2024 r. W pkt 6 tej Informacji przedstawiono, w jaki sposób powinien zostać prawidłowo sporządzony wykaz podpisów wyborców udzielających poparcia liście kandydatów. W związku z tym każdy zainteresowany, w tym każdy pełnomocnik wyborczy, mógł – a nawet powinien – się z nimi zapoznać jeszcze przed rozpoczęciem zbiórki podpisów poparcia.

Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza, że jak wskazano w postanowieniu Komisarz Wyborczy w Warszawie II dokonał sprawdzenia wszystkich podpisów w oparciu o Centralny Rejestr Wyborców, który zgodnie z art. 18 § 3 pkt 4 Kodeksu wyborczego służy m.in. do sprawdzania posiadania prawa wybierania w związku z weryfikacją podpisów złożonych właściwemu organowi. Nie ma zatem podstaw do kwestionowania dokonanych ustaleń.

Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza ponadto, że trzydniowy termin na zbadanie zgłoszenia nie wynika z Kodeksu wyborczego, lecz z wytycznych Państwowej Komisji Wyborczej. Terytorialne komisje wyborcze zobowiązane są do podjęcia wszelkich możliwych działań, aby wydać rozstrzygnięcie w określonym terminie. Jednak jego ewentualne naruszenie – np. ze względu na dużą liczbę zgłoszeń – wprawdzie stanowi naruszenie procedury określonej przez Państwową Komisję Wyborczą, lecz nie przesądza o nieprawidłowości albo nieważności danego rozstrzygnięcia dotyczącego rejestracji lub odmowy rejestracji listy kandydatów.

Państwowa Komisja Wyborcza odnosząc się do zarzutów dotyczących braku wezwania do usunięcia wady zgłoszenia zauważa, że jak wynika z art. 431 § 1 Kodeksu wyborczego, jeżeli gminna komisja wyborcza stwierdzi inne wady zgłoszenia aniżeli te dotyczące niezyskania wymaganego poparcia dla zgłoszenia listy kandydatów, wówczas wzywa osobę zgłaszającą listę do ich usunięcia w terminie 2 dni. Wbrew twierdzeniu skarżącego wady podpisów poparcia (np. niepełne lub wadliwe adresy zamieszkania) stanowią rodzaj wady poparcia wyborców, o której mowa w art. 430 § 1 Kodeksu wyborczego. Wady te mogą zostać usunięte wyłącznie do czasu upływu terminu na zgłoszenie listy kandydatów. Zgodnie z art. 428 § 1 Kodeksu wyborczego termin ten upłynął w dniu 4 marca 2024 r. o godzinie 16⁰⁰. Termin ten ma charakter terminu prekluzyjnego, co oznacza, że nie podlega on przywróceniu, niezależnie od przyczyny.

Na marginesie jedynie Państwowa Komisja Wyborcza zauważa, że skarżący powołuje się na art. 97 § 2 Kodeksu wyborczego, dotyczący procedury zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego, a nie zgłoszenia listy kandydatów, o czym mowa w art. 431 § 1 Kodeksu wyborczego. Jest to zupełnie inna czynność wyborcza. Skarżący wskazuje przy tym także błędny – trzydniowy – termin na wykonanie tej czynności, a nie wynikający z obowiązujących przepisów (zarówno z art. 97 § 2 i art. 431 § 1 Kodeksu wyborczego) dwudniowy termin na usunięcie wady zgłoszenia. Kwestia ta nie ma jednak żadnego znaczenia dla omawianej sprawy, gdyż jak wskazano wyżej wezwanie do usunięcia wady polegającej na uzupełnieniu brakujących podpisów poparcia (odmowa przyjęcia zgłoszenia) możliwe jest wyłącznie do czasu upływu terminu na dokonanie zgłoszenia listy kandydatów.

Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza jednocześnie, że wydanie przez terytorialną komisję wyborczą rozstrzygnięcia w zakresie zgłoszonej do rejestracji listy kandydatów z przekroczeniem trzydniowego terminu wynikającego z wytycznych nie jest podstawą do przywrócenia albo wydłużenia terminu na uzupełnienie wykazu podpisów.

Jak wskazano wyżej przywrócenie terminu na uzupełnienie wykazu podpisów jest niedopuszczalne, to trzeba mieć na uwadze, że sytuacja, o której mowa w powołanym w skardze postanowieniu Komisarza Wyborczego we Wrocławiu II dotyczyła innego stanu faktycznego. Przede wszystkim dotyczyło to zgłoszenia do rejestracji listy kandydatów na radnych w gminie liczącej do 20 000 mieszkańców, gdzie rozpatrzenie zgłoszenia wymagało sprawdzenia ok. 25 podpisów. Poza tym zgłoszenie zostało dokonane w dniu 29 lutego 2024 r. (czwartek), a rozstrzygnięcie zostało wydane w dniu 6 marca 2024 r. (środa). W przedstawionej w skardze sprawie rozstrzygnięcie wymagało sprawdzenia co najmniej 150 podpisów poparcia, a Miejska Komisja Wyborcza w Górze Kalwarii wydała rozstrzygnięcie 5 marca 2024 r. (wtorek), tj. dzień później niż przewidują to wytyczne Państwowej Komisji Wyborczej, gdyż zgłoszenia dokonano w sobotę, co oznacza, że rozstrzygnięcie powinno zostać wydane w poniedziałek. Jednakże jak już wskazano kwestia ta jest bez znaczenia, gdyż przywrócenie terminu na uzupełnienie podpisów poparcia jest niedopuszczalne.

Mając powyższe na uwadze Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza, że zarzuty podniesione w skardze są bezzasadne.

Państwowa Komisja Wyborcza nie ma zatem podstaw do kwestionowania ustaleń Komisarza Wyborczego w Warszawie II.

Dlatego też Państwowa Komisja Wyborcza postanowiła jak w sentencji uchwały.

Na postanowienie Państwowej Komisji Wyborczej nie służy środek prawny.

Przewodniczący
Państwowej Komisji Wyborczej

Sylwester Marciniak
(dokument podpisany elektronicznie)